

عنوان مقاله:

روش شناسی ابن خلدون: رهیافتی تاریخی- اجتماعی برای مطالعات تطبیقی در حوزه آموزش و پرورش

محل انتشار:

پژوهش نامه مبانی تعلیم و تربیت، دوره 5، شماره 2 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

حمدالله حبیبی - استادیار گروه علوم تربیتی دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

هدف اصلی این پژوهش، بررسی روش شناسی ابن خلدون در مطالعه واقعیت های تاریخی و استنتاج دلالت هایی برای آموزش و پرورش تطبیقی می باشد. برای دستیابی به این هدف از روش پژوهش تحلیلی-استنتاجی بهره گرفته شد. ابن خلدون به عنوان یک تاریخ نویس مسلمان توانست با بهره گیری از روش شناسی خاص، روش بدیعی را برای بیان تاریخ ارایه کند تا جایی که برخی او را بنیان گذار فلسفه تاریخ دانسته اند. او در کتاب اصلی خودش یعنی مقدمه، روش شناسی خود را بیان می کند. روش تطبیقی پایه اساسی کتاب مقدمه است. به طور کلی می توان گفت او با استفاده از جامع نگری و تفکر سیستمی، وقایع و رویدادهای منفک و مستقل را در ارتباط با هم مورد بررسی قرار داده است تا بتواند آنها را در بستر فرهنگی، سیاسی و اجتماعی تفسیر و سرانجام اصولی را استنتاج کند. در آموزش و پرورش تطبیقی، سه روش از کار ابن خلدون شامل روش مشاهده ای، مقایسه ای و تاریخی استخراج و توضیح داده شده است.

کلمات کلیدی:

ابن خلدون، آموزش و پرورش، آموزش و پرورش تطبیقی، روش شناسی، روش تطبیقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/664408>

